

Toraj mili posestniki domači sadjerejci, treba se je proti temu hudemu sovražniku kmetijskega napredka za vsak slučaj popolno zavarovati in pripravljenim biti!

Tu ne pomaga se proti hudemu požeruhu le posameznikom boriti, treba bode splošne, dobro vredjene vojske, katera ga bode, o pravem času pričeta, z neodjenljivo vstrajnostjo tudi zatrla.

Da pa ta koristna borba brez uspeha ne ostane treba je uže sedaj na to misliti ter boj proti sovražniku osnovati. V prvi vrsti za to poklicani so pa gotovo sledeči faktorji: slavna c. k. kmetijska družba kranjska slavna c. k. okrajna glavarstva po deželi, p. n. županstva, v. č. duhovščina in ljudsko učiteljstvo ter slednjič tudi c. k. žendarmerija. C. k. okrajna glavarstva se županstvu in žendarmeriji vred naj bi na to strogo gledala in delovala, da se znana postava iz dné 17. junija 1870 l. o zatiranju škodljivega mrčesa sploh o pravem času tudi pod občutno kaznijo od strani vsakega posameznega lastnika sadnega drevja strogo in točno izvrši, ter tako koristnega sadu obrodi, ne pa le na papirji spi. Ko bi se bilo to letos o pravem času zgodilo, ne bilo bi opazovati takega razdejanja po sadovnjakih v naši domovini. Visokočestita duhovščina in učiteljstvo poučuje naj pa odraščene in šolsko mladino z besedo in lastnim dejanskim zgledom, ko za to pravi čas pride, kako je sovražnika zatreti. Ker se pa vojske brez orožja in poveljnikov misliti ne more, ne more se brez tega tudi gosenčja vojska koristno dognati.

Glavno poveljništvo prevzela naj bi c. k. kmetijska družba kranjska sama se svojimi podružnicami vred.

Ta naj bi o pravem času naročila zadostno število pripravnih gosenčjih bakelj, katere naj bi potem ravno tako med posamezne podružnice svoje po deželi v zadostnem številu proti odškodnini razdelila; te baklje naj bi potem podružnicam kot inventarna lastnina ostale. Podružnicam kmetijske družbe kranjske nalog bil bi, da se v njih področji potem te baklje o pravem času brez odloga koristno rabijo po vseh vaseh in od vsakega posameznega posestnika sadnega vrta. S tem dosegel bi se zaželjeni in koristni namen, drugače pa nikoli ne. — Ako se bode vojska (mrčesja namreč) vršila brez vodstva, kakor je to do sedaj bilo, bode hudi sovražnik sadno drevje prihodnjo pomlad še vse huje oglodal, nego ga je letos, ker bode še veliko in mnogoštevilnejši, nego je letos, do česar pa nikakor priti ne sme!

Toraj vsi sploh na noge, na delo, na skupno splošno vojsko proti grdemu sovražniku sadnega drevja! Bog daj v ta namen dosta trdne volje in svojo pomoč!

Dobrova dne 2. junija 1889.

M. Rant.

Razne reči.

* Majnikovi hrošči so dobra krma kokošim. Po nekaterih krajih dajejo darila za pobiranje in pokončavanje hroščev, s katerimi pa ne vedo družega storiti, nego jih na gnoj vreči. Ta poraba sicer ni napačna, ker so majnikovi hrošči prav dobro gnojivo, a dado se porabiti še koristneje. Nesočim kokošim treba precej beljakovine, katere pa ne dobe v navadni piči svoji. Najceneje jim je preskrbiš, ako jih krmiš s hrošči, ki imajo v sebi zelo veliko beljakovine. V ta namen hrošče opari in jih posuši na solnci ali v peči. Posušene hrošče lahko hraniš vse leto ter tako imaš izvrstno krmo za noseče kokoši.

* Kako meso po leti dlje časa ohraniti sveže. V ta namen rabijo po nekaterih krajih na Francoskem velike lončene posode, napolnjene s posnetim mlekom, ki se je uže skisalo ali se vsaj kmalu skisa. V to mleko potope meso ter ga s kamenjem obteže. Meso se ohrani v kislem mleku več nego osem dni; hočejo li rabiti meso, zadostuje, ako ga operejo. Meso prav nič ne pogubi dobrega okusa, in mleko je še vedno dobro za prasiče.

Podučne stvari.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

(Dalje.)

108.

Duševne potrebe in ljudoljubne naprave Japoncev.

Sedaj si oglejmo bliže tega zloglasnega Američana. Koloradovec je mal hrošč, 1 centimeter dolg in 7 milimetrov širok, zamazano rumenkaste barve in se spreminja na rudečkasto. Pokrovke so rumene, kakor surovo usenje in vsaka ima vzdolž pet črnih prog. Ovratnik je globoko pikčast in črno lisast, na sredi pa ima črno marogo, ki je črki H podobna.

Hrošč prezimuje precej globoko v zemlji, spomladi pa, ko začne korun poganjati, pokaže se kmalu na mladej náti, katero objeda. Kmalu potem začne samica na njo pokladati kupčke jajc, katerih ima od sile veliko. V osmih dneh se izvali ličinka, ki žre po dnevu, po noči pa gre ob stebelu v zemljo. Sprva je rudeča, pozneje svitlorumena, samo glava, ovratnica in dve vrsti pik vzdolž trupla so svitločrni. Iz sebe spušča neki jedek sok, vsled katerega človeku oteče koža, ako bi jo z golo roko mestil.

V sedemnajstih do dvajsetih dneh je ličinka dorasla in se zarije osem centimetrov globoko v zemljo, kjer se preobrazi v bubo. Sredi junija je uže drugi zarod tu,

*